

käele suud. „Warra mind ei rõmusta, waid mo kalli wannemate armastus. Aidago Summal mind teid ikka rõmustada!”

„Tahhad sa mo wannemad öiete rõmustada,” ütles Türg, „siis kule ka minno armastust, misga ma ammogi sind ollen nõudnud. Pallun: anna mulle omma kät, kui ial so südda sedda kannatab!”

Veno andis Türrile kät, ja wannemad õnnistasid omma lapsed. Türg sai silma nähtawalt toekamaks ja olli wäga rõmus. Veno tunnistas omma armastust Türrile ja temma wannemate wasto ja olli ka wäga rõmus. Nende pulma päwal sai waese lessele ja teistele waestele ka rõmo päwa tehtud, ja Veno tunnistas pulma rahwale, kuidas temma nüüd sedda hädda ja waewa aega õnnistab, mil Summal tedda kaswatanud. Ugga Aldo ja An tunnistasid, kuidas nemmad omma wanna ea sees õppinud, et wannemad ei pea omma last sundima selle ehk teisega abieluusse minnema, waid kui lapsed on waggaks kaswatatud ja mõistlikuks kaswanud, siis issegi leiawad kedda ennesele peawad seltsiks nõudma, ehk kellele peaksid minnema. Kaswata last nenda, et ta rõmoga teeb mis hea on, ei siis olle sundimist tarwis!

Wagga Türg olli wagga Venut otsinud ja leidnud, ja Summal rõmustas neid ja nende wannemad.

